

Shabbat Perek 21: Notel

Mishná 1

A.) Texto y estructura

נוטל אדם את בנו והאבן בידו, וכלכלה והאבן בתוכה.
ומטלמלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החלין.
רבי יהודה אומר, אף מעלין את המדמע באחד ומאה:

B.) Glosario

producto que no es terumá	חלין	terumá	תרומה	canasta	כלכלה
julín que se ha mezclado con terumá prohibido para los Kohanim	מדמע	impuro	טמאה	puro	טהורה

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Shabbat 25.16

נוטל אדם את בנו שיש לו געגועין עליו, והאבן בידו; אבל לא דינר--שאם ייפול הדינר, ייטלנו האב בידו. כלכלה שהייתה נקובה, וסתם נקב שלה באבן--מותר לטלטה, שהרי האבן נעשת כדופן. הייתה הכלכלה מלאה פירות, והאבן בתוך הפירות--אם היו הפירות רטובים כגון ענבים ותותים, נוטל אותה כמות שהיא: שאם ינער הפירות, ייטנפו בעפר; ובמקום הפסד, לא גזרו.

Mishné Torá, Hiljot Terumot 13.1

התרומה עולה, באחד ומאה. כיצד: סאה תרומה שנפלה למאה סאה של חולין, ונתערב הכול--מפריש מן הכול סאה אחת, ונותנה לכוהן; והשאר מותר לזרים. וכל תרומה שאין הכוהנים מקפידין עליה, כגון תרומת הכליסין והחרובין ושעורים של אדום--אינו צריך להגביה: הואיל ונפלה למאה--בטלה במיעוטה, והכול מותר לזרים.

Mishná 2

A.) Texto y estructura

האבן שעל פי החבית, מטה על צדה והיא נופלת.
היתה בין החביות, מגביהה ומטה על צדה והיא נופלת.
מעות שעל הכר, נוער את הכר והן נופלות.
היתה עליו לשלשת, מקנחה בסמרטוט.
היתה של עור, נותנין עליה מים עד שתכלה:

B.) Glosario

su lado	צדה	inclina	מטה	barril	חבית
monedas	מעות	cae	נופלת	levanta	מגביהה
polvo	לשלשת	sacude	נוער	almohada	כר
desaparezca	תכלה	agua	מים	cuero	עור

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Shabbat 25.17

חבית ששכח אבן על פיה--מטה על צידה, והיא נופלת; הייתה בין החבייות, מגביהה למקום אחר והאבן עליה, ומטה על צידה שם, והאבן נופלת. וכן השוכח מעות על הכר, וצרך לכו--נוער את הכר, והן נופלות; ואם צרך למקום הכר, נוטל את הכר והמעות עליו. אבל אם הניח המעות מערב שבת על הכר, או הניח האבן על פי החבית--הרי אלו אסורין לטלטלן, ואפילו נפלו המעות והאבן: שהרי נעשו בסיס לדבר האסור.

Mishné Torá, Shabbat 22.18

מנעל או סנדל שנתלכלך בטיט ובצואה, מותר לשכשכו במים; אבל לכבסו, אסור. ואין מגרדין לא מנעלים ולא סנדלים, אבל סכין ומקנחין את הישנים. כר או כסת שהיה עליהן צואה או טינוף, מקנחו בסמרטוט; ואם הייתה על של עור, נותנין עליה מים עד שתכלה.

Mishná 3

A.) Texto y estructura

בית שפאי אומרים, מנביהין מן השלחן עצמות וקלפין.

ובית הלל אומרים, נוטל את הטבלה כלה ומנערה.

מעבירין מלפני השלחן פרוורין פחות מבזית ושער של אפונין ושער של עדשים, מפני שהוא מאכל בהמה.

ספוג, אם יש לו עור בית אחיזה, מקנחין בו, ואם לאו, אין מקנחין בו.

וחכמים אומרים בין כד ובין כד, נטל בשבת, ואינו מקבל טמאה:

B.) Glosario

mesa	טבלה	cáscaras	קלפין	huesos	עצמות
arvejas	אפונין	resto	שער	boronas	פרוורין
mango	בית אחיזה	esponja	ספוג	lentejas	עדשים

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Shabbat 27.16

כל שהוא ראוי למאכל בהמה וחיה ועוף המצויין, מטלטלין אותו בשבת. כיצד: מטלטלין את התורמוס היבש, מפני שהוא מאכל לעיזים--אבל לא את הלח; את החצב, מפני שהוא מאכל לצבאים; את החרדל, מפני שהוא מאכל ליונים; את העצמות, מפני שהן מאכל לכלבים. וכן כל הקליפין והגרעינין הראויין למאכל בהמה, מטלטלין אותן. ושאינן ראויין--אוכל את האוכל, וזורקן לאחוריו; ואסור לטלטלן. ומטלטלין בשר תפוח, מפני שהוא מאכל לחיה. ומטלטלין בשר חי, בין תפל בין מליח, מפני שראוי לאדם. וכן, דג מליח; אבל התפל, אסור לטלטלו.

Mishné Torá, Hiljot Shabbat 22.16

המכבס, חייב משום מלבן, והסוחט כסות, חייב מפני שהוא מכבס; לפיכך אסור לדחוק מטלית או מוך וכיוצא בהן, בפני האשישה וכיוצא בה, כדי לסותמה--שמא יבוא לידי סחיטה. ואין מקנחין בספוג, אלא אם כן יש לו בית אחיזה--שלא יסחוט. ואין מכסין חבית של מים וכיוצא בה, בבגד שאינו מוכן לה--גזירה, שמא יסחוט.